

ตารางแสดงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษา

๑. ชื่อโครงการ.....โครงการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยืนคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓”

๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร๑๐,๔๗๒,๐๐๐ บาท

๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง).....

เป็นเงิน..... ๑,๔๐๘,๐๐๐ บาท

๔. ค่าตอบแทนบุคลากร..... ๑,๔๔๔,๐๐๐ บาท

๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา....สาขาวิจัยและประเมินผล หรือสาขากฎหมาย.....

๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา

(๑) ที่ปรึกษา/หัวหน้าโครงการ..... คุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการศึกษาวิจัย ไม่แล้วไปน้อยกว่า ๕ ปี

(๒) นักวิจัยหลัก..... คุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์

(๓) ผู้ช่วยนักวิจัย..... คุณวุฒิระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์

(๔) ผู้ประสานงาน..... คุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ขึ้นไป

๔.๓ จำนวนคนละที่ปรึกษา..... ๔ คน

๕. ค่าใช้จ่ายตรง (ค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร)..... ๓๕๙,๐๐๐ บาท

๖. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ (ถ้ามี)..... - บาท

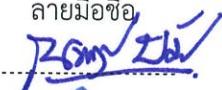
๗. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ..... - บาท

๘. รายชื่อผู้รับผิดชอบในการกำหนดค่าใช้จ่าย/ดำเนินการ/ขอบเขตการดำเนินการ (TOR)

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่ง

ลายมือชื่อ

๘.๑ นายณรงค์ นัวเกศ..... ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัยและพัฒนารัฐธรรมนูญ

๘.๒ นายนิติกร จิรจิติกาลกิจ..... นักวิชาการศาลรัฐธรรมนูญชำนาญการ

๙. ที่มาของการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง)

๙.(๑) หลักเกณฑ์วิเคราะห์การจ้างที่นิรโทษ. ตามหนังสือสำเนาเลขาธิการคณารัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร.๐๔๙/ว.๑๒๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรื่อง หลักเกณฑ์วิเคราะห์การจ้างที่ปรึกษา

๙.(๒) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เรื่อง แนวทางหลักเกณฑ์วิเคราะห์การจ้างที่ปรึกษา สนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยในภาครัฐและภาคเอกชนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗

๙.(๓) พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและภารนิหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

๙.(๔) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการนิหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (Terms of reference)

โครงการศึกษาวิจัย เรื่อง

“ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓”

๑. หลักการและเหตุผล

จากล่าสุดได้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีเจตนามณ์ที่ต้องการขยายสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงการคุ้มครองสิทธิให้มากขึ้น โดยในมาตรา ๒๑๓ ถือเป็นหลักการใหม่ที่รองรับบทบัญญัติมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติดีของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้น เป็นอันใช้บังคับไม่ได้” โดยกำหนดให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ในการปกป้องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนอกเหนือจากการที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิฟ้องร้องผ่านทางศาลอื่นและองค์กรอิสระ ทั้งนี้ หลักการดังกล่าวคล้ายกันกับมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ แต่ได้ขยายการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้ครอบคลุมถึงการกระทำด้วย อันเป็นการอุดช่องว่างในกรณีที่ไม่มีอำนาจของศาลได้เข้าไปคุ้มครอง^๑ อย่างไรก็ได้ มีข้อกังวลในข้อของ การร่างรัฐธรรมนูญประการหนึ่งว่า การที่รัฐธรรมนูญฯ ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ให้สิทธิแก่ประชาชนในการยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ อาจนำมาซึ่งปัญหาคดีลับศาลตามมา เนื่องมาจากว่าประชาชนจะใช้สิทธิดังกล่าวกันอย่างมากโดยไม่ได้พิจารณาว่าเรื่องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญนั้นเข้าเงื่อนไขในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่^๒

งานวิจัยเรื่อง “อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการกระทำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑” ได้ชี้ให้เห็นว่า ระบบการร้องทุกข์ทางรัฐธรรมนูญ (Constitutional complaint) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ยังมีลักษณะที่ไม่เป็นไปตามเจตนามณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ปกป้องสิทธิขึ้นพื้นฐานของประชาชน อันเนื่องมาจากการเขียนตามกฎหมายบางประการที่ทำให้ประชาชนไม่สามารถที่จะนำเรื่องการถูกละเมิดสิทธิขึ้นพื้นฐานมาฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ รวมถึงความไม่

^๑ สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาภูมิภาค. (๒๕๖๒). ความผุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐. (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาภูมิภาค), น. ๓๖๖ และโปรดดู ความเห็นของศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต ใน คณะกรรมการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ. (๒๕๖๑). สรุปสาระสำคัญรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจรัฐธรรมนูญแก่สื่อมวลชน, น. ๖๔

^๒ โปรดดู ความเห็นของศาสตราจารย์ ดร. บรรจิด สิงค์เนติ ใน เพื่ออ้าง, น. ๖๘-๖๙.

ขัดเจนว่าการกระทำใดบ้างที่ถือว่าเป็นวัตถุแห่งการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญได้^๑ นอกจากนี้ ในงานวิจัยดังกล่าวยังพบว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องตามมาตรา ๒๑๓ ไว้พิจารณาเป็นจำนวนมากซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่เป็นสถิติของคำร้องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๓ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับจนถึงปัจจุบัน (ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓) จะพบว่า คำร้องดังกล่าวมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๗๔ คำร้อง หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘๘ ของคำร้องทั้งหมดที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๔๐ คำร้อง โดยในจำนวนคำร้องที่ยื่นโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาจำนวน ๒๒๑ คำสั่ง (ร้อยละ ๙๘.๖๖) ยังไม่ได้พิจารณา จำนวน ๑ คำร้อง (ร้อยละ ๐.๔๔) และได้มีคำวินิจฉัยแล้ว จำนวน ๒ คำวินิจฉัย (ร้อยละ ๐.๓๔)^๒ อย่างไรก็ดี หากพิจารณาคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้พิจารณา วินิจฉัยและได้วินิจฉัยเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งปรากฏตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ และคำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๖๓ จะพบว่า ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องทั้ง ๒ คำร้องดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑^๓

^๑ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (๒๕๖๓). รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการกระทำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (กรุงเทพฯ: แอคทีฟพรินท์), น. ๔๓๖.

^๒ เพียง ๒๙, น. ๔๓๗.

^๓ โปรดดู ภาพรวมสถิติคำร้องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ใน ศาลรัฐธรรมนูญ. (๒๕๖๓). สถิติคดีของศาลรัฐธรรมนูญ. สืบค้นเมื่อ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จาก http://www.constitutionalcourt.or.th/th/occ_web/sub.php?nid=773

^๔ สามารถจำแนกรายละเอียดของคำร้องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๓ ในแต่ละปี ได้ดังนี้

- (๑) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ คำร้องทั้งหมด จำนวน ๗๖ คำร้อง โดยเป็นคำร้องฟ้องตรง จำนวน ๖๗ คำร้อง (ร้อยละ ๙๘.๖๖) โดยศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา จำนวน ๕๕ คำสั่ง
- (๒) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คำร้องทั้งหมด จำนวน ๗๙ คำร้อง โดยเป็นคำร้องฟ้องตรง จำนวน ๕๕ คำร้อง (ร้อยละ ๖๙.๖๒) โดยศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา จำนวน ๖๓ คำสั่ง
- (๓) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คำร้องทั้งหมด ๑๐๐ คำร้อง โดยเป็นคำร้องฟ้องตรง จำนวน ๖๓ คำร้อง (ร้อยละ ๖๓) โดยศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา จำนวน ๕๕ คำสั่ง
- (๔) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓) คำร้องทั้งหมด จำนวน ๘๕ คำร้อง โดยเป็นคำร้องฟ้องตรง จำนวน ๗๙ คำร้อง (ร้อยละ ๙๔.๘๘) และมีคำวินิจฉัย จำนวน ๒ คำวินิจฉัย (คำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ และ ๗/๒๕๖๓)

^๕ กรณีตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า ผู้ร้องเป็นบุคคลผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรียหายที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ โดยผู้ร้องเห็นว่า การละเมิดดังกล่าวเป็นผลมาจากการบัญญัติของกฎหมาย (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๕) ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คำร้องดังกล่าวจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ขณะที่คำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๖๓ ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า ผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรียหายตามรัฐธรรมนูญโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว ดังนั้น

ข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓”

แต่กระนั้น หากพิจารณาคำสั่งที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องฟ้องตรงไปพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๓ ซึ่งเป็นคำร้องที่มีสัดส่วนมากที่สุด อาจสามารถจัดกลุ่มของคำสั่งดังกล่าว ได้ดังนี้

(๑) กรณีที่ยังไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพโดยตรงของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ เช่น เป็นการกระทำที่ผู้ร้องได้ใช้สิทธิขอเยียวยาผ่านทางช่องทางตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิมจนสิ้นสุด กระบวนการไปแล้ว หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นกรณียุติไปแล้วก่อนที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ใช้บังคับ หรือเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าของผู้ร้องเท่านั้น หรือเป็นกรณีที่ยังไม่ปรากฏว่ามีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ หรือเป็นเพียงการแสดงความประ伤ค์ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ แปลความ อธิบายความหมาย หรือตอบข้อสงสัย ซึ่งมีลักษณะเป็นการหารือ หรือ เป็นเพียงการขอความเป็นธรรมโดยไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้อย่างไร หรือมาตราใด เป็นต้น

(๒) กรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว เช่น เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ประกาศใช้บังคับแล้ว ซึ่งรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ได้กำหนดการใช้สิทธิในการยื่นคำร้องไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจสอบการแผ่นดินตามมาตรา ๒๑๓ (๑) หรือเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างกฎหมาย หรือการโთีแย้งกระบวนการตามกฎหมายซึ่งรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๒๖๓ ได้บัญญัติกระบวนการร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว หรือเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองหรือเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเอียดต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร โดยผู้ร้องสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฟ้องร้องไปยังองค์กรตุลาการที่มีเขตอำนาจหรืออาจดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นบัญญัติไว้

(๓) กรณีกฎหมายบัญญัติขั้นตอนและวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ และยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือ วิธีการนั้นให้ครบถ้วน ตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๓) กำหนดไว้

คำร้องดังกล่าวจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง

“ โปรดดูรายละเอียดของการจัดหมวดหมู่แนวคำสั่งที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องฟ้องตรงตามมาตรา ๒๑๓ ไว้พิจารณาได้ใน สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (๒๕๖๒). สรุปผลโครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓”. (กรุงเทพ: แอกทีฟพรินท์), น. ๑๑๘ - ๑๒๒. และ สุภัทร แสงประดับ. (๒๕๖๒). ศาลสาระ: การใช้สิทธิในคดีร้องทุกข์ทางรัฐธรรมนูญ (Constitutional Complaint) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓. ขาด majority ที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, ๑๑๕, นน. ๕ – ๑๘.

ข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓”

๑๖๖

(๔) กรณีเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาอุรุคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘

(๕) กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) กำหนดไว้

(๖) กรณีที่ผู้ร้องยังไม่ได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรคสี่ ประกอบมาตรา ๔๖ วรคสาม กำหนดไว้

(๗) กรณีเป็นคำร้องไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรคสี่ ประกอบมาตรา ๔๖ วรคสาม กำหนดไว้ ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไปแล้วหรือร้องเข้า

(๘) กรณีที่ไม่ได้เกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ ตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ วรคหนึ่ง กำหนดไว้

(๙) กรณีที่ผู้ร้องขออนุคำร้องระหว่างการพิจารณา และศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี

(๑๐) การโต้แย้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับคำร้องตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๑๑) กรณีที่ไม่มีเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

งานของสภัท แสงประดับ ได้ชี้ให้เห็นว่า เงื่อนไขที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องไว้พิจารณามากที่สุดคือ กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า การกระทำที่ผู้ร้องระบุในคำร้องนั้นยังไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพโดยตรงของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ รองลงมา เช่น กรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องเรียนผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาในวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว หรือเป็นกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว หรือเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือเป็นกรณีคำร้องไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย เป็นต้น^๕ นอกจากนี้ สถิติคำสั่งที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องไว้พิจารณาดังกล่าว สอดคล้องกับข้อค้นพบของงานวิจัยเรื่อง “อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการกระทำการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑” ที่เห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องฟ้องตรงไว้พิจารณาเป็นจำนวนมากก็เนื่องมาจากการยื่นคำร้องที่ยื่นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแสดงให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนของตัวกฎหมายและการขาดความเข้าใจในระบบการร้องทุกข์ทางรัฐธรรมนูญ

^๕ สภัท แสงประดับ, เพิงอ้าง, น. ๓.

อาทิ การที่ผู้ร้องยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการให้ครบถ้วนเสียก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ หรือการเขียนคำร้องไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ร้องเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิจากการกระทำของรัฐ โดยตรงหรือไม่อย่างไร^{๑๐} ทั้งนี้ คำร้องในลักษณะดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการยื่นคำร้องฟ้องตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

การขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญที่ถูกต้อง ทั้งในแง่ของสถานะ บทบาท หน้าที่ และอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ได้สะท้อนให้เห็นจากข้อค้นพบของงานวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาชนเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ” ซึ่งได้ทำการศึกษา ความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อศาลรัฐธรรมนูญจากประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖,๐๕๐ คนที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ略有ขั้น (Stratified Multi-stage Sampling) โดยจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ พบว่า ประชาชนที่รู้จักศาลรัฐธรรมนูญคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๕ และไม่รู้จักหรือไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญมีอยู่ร้อยละ ๕๔.๕๕ ขณะที่เมื่อสอบถามเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ พบว่า มีผู้ตอบคำถามผิดหมดทุกข้ออยู่ถึงร้อยละ ๕๖.๙๘ ส่วนที่เหลือร้อยละ ๔๓.๐๒ คือผู้ที่ตอบผิดบ้างถูกบ้าง และในส่วนของความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อศาลรัฐธรรมนูญ พบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบทบาทและการปฏิบัติงานของศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ และเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่สนองต่อความคาดหวังและรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ในระดับน้อย ส่วนความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่ทั้งนี้ ระดับความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของประชาชนต่อศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับตัวแปรที่แตกต่างกัน อาทิ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา และสถานภาพ เป็นต้น^{๑๑}

ขณะที่ ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณสุขและการทำงานของหน่วยงานต่างๆ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสถาบันพระปกเกล้าร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปีขึ้นไป ทั่วประเทศ จำนวน ๓๓,๔๒๐ คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างความน่าจะเป็นตามหลักสถิติ พบร้า ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรศาลในระดับค่อนข้างเชื่อมั่นถึงเชื่อมั่นมาก คือ ศาลยุติธรรม (ร้อยละ ๘๓.๖) รองลงมาคือ ศาลรัฐธรรมนูญ (ร้อยละ ๘๐.๓) และศาลปกครอง (ร้อยละ ๘๐.๒) และสำหรับศาลรัฐธรรมนูญนั้น ผลสำรวจยังชี้เห็นว่า ประชาชนร้อยละ ๘.๙ ไม่ค่อยเชื่อมั่นและไม่เชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ และร้อยละ ๒.๖ ไม่รู้จัก

^{๑๐} อ้างแล้ว, น. ๔๓๗.

^{๑๑} โปรดดูรายละเอียดของผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ใน สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (๒๕๕๙). รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาชนเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณภา ติระสังข์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบคันเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จาก <http://elibrary.constitutionalcourt.or.th/research/detail.php?ID=216>

ศาลรัฐธรรมนูญ^{๑๒} ทั้งนี้ ผลสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบในรายงานการประเมินสถานการณ์ความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒ ของสถาบันพระปกเกล้า โดยอธิบายเป็นการศึกษาความเป็นประชาธิปไตยบนพื้นฐานของความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อสถานบันต่างๆ ประกอบด้วยรัฐสภา รัฐบาล องค์กรอิสระ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศาลโดยได้ทำการเก็บรวมรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างความน่าจะเป็นจำนวน ๓๓,๔๒๐ ตัวอย่าง ซึ่งผลสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการทำงานขององค์กรอิสระและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พบว่า องค์กรอิสระที่ประชาชนค่อนข้างเชื่อมั่นสูง เชื่อมั่นมากต่อการทำงานมากที่สุด คือ ศาลมุติธรรม (ร้อยละ ๙๐.๒) รองลงมาคือ ศาลรัฐธรรมนูญ (ร้อยละ ๗๗.๓) และศาลปกครอง (ร้อยละ ๗๖.๖) นอกจากนี้ สำหรับศาลรัฐธรรมนูญ ผลสำรวจยังชี้ให้เห็นว่า ประชาชนร้อยละ ๑๐.๓ ไม่ค่อยเชื่อมั่นและไม่เชื่อมั่นต่อการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ ขณะที่ร้อยละ ๑๐.๑ ไม่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญและร้อยละ ๒.๓ ไม่รู้จักศาลรัฐธรรมนูญ^{๑๓}

จากกล่าวได้ว่า จากผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ได้สะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ นั่นเองอาจเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Casual relationship) ที่พอจะทำให้สามารถอนุมานได้ว่า การที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญเป็นเหตุให้คำร้องที่ประชาชนยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้วยเหตุนี้ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับ สิทธิขั้นพื้นฐานและการสร้างความเชื่อมั่นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ในการรับรองและคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน ของประชาชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาระบบการร้องทุกข์ทางรัฐธรรมนูญของศาลรัฐธรรมนูญไทย^{๑๔}

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนากระบวนการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนาภารณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ ที่มุ่งขยาย สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการคุ้มครองจากศาลรัฐธรรมนูญ รวมถึงสอดคล้องกับความคาดหวังของ ประชาชนที่ต้องการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นที่จะต้องมี

^{๑๒} โปรดดูรายละเอียดของผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ใน สถาบันพระปกเกล้า ร่วมกับ สำนักงานสถิติ แห่งชาติ. (๒๕๖๐). ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณสุขและการทำงานของ หน่วยงานต่างๆ พ.ศ. ๒๕๖๐. สืบค้นเมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ จาก <http://kpi.ac.th/knowledge/research/data/353?page=6, น. ๑๐>.

^{๑๓} โปรดดู รายละเอียดของผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ใน สถาบันพระปกเกล้า. (๒๕๖๒). รายงานการประเมินสถานการณ์ความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒. สืบค้นเมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ จาก <http://kpi.ac.th/knowledge/research/data/935?page=3, น. ๑๖>.

^{๑๔} โปรดดู ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบการร้องทุกข์ทางรัฐธรรมนูญของศาลรัฐธรรมนูญไทย ใน รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง “ อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการกระทำตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ”, อ้างแล้ว.

ข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) เรื่อง “ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑” หน้า ๖

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ทั้งนี้ ผลการศึกษา ที่ได้จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางการบริหารของศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ ศึกษาให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓

๒.๒ เสนอแนะมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางการบริหารที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำมาพัฒนากระบวนการในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว

๓. ขอบเขตการดำเนินงาน

๓.๑ ศึกษาให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องโดยตรงต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ โดยใช้ระเบียบวิธี วิจัยแบบผสม (Combined methodology) โดยในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) ให้ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หลักการสุ่มตัวอย่างที่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Probability sampling) จากกลุ่มประชากรที่หลากหลาย เช่น ผู้ที่ยื่นหรือเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ที่ต้องการใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ที่รู้สึกสนใจในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และให้คำนึงถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด และครอบคลุมตัวแปรต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา เป็นต้น รวมถึงครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศไทย และสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) นอกจากจากการศึกษาเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๓ เช่น หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ และสถิติคำร้องตามมาตรา ๒๑๓ เป็นต้น ซึ่งจะนำมาใช้เป็นพื้นฐานประกอบการวิเคราะห์แล้ว ให้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกรณีของต่างประเทศ จำนวน ๓ ประเทศ โดยศึกษาเปรียบเทียบกับศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเกาหลี และอีก ๑ ประเทศที่สามารถนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับ ศาลรัฐธรรมนูญไทยได้ รวมถึงอาจใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) หรือการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ร่วมด้วยก็ได้ นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต่างๆ ว่ามีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ หรือไม่ อよ่างไรด้วย

๓.๒ ให้ที่ปรึกษานำผลการศึกษาที่ได้มาเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางการบริหารที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำมารัฐนากล่าวในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ และสอดคล้องกับผลสำรวจความรู้ความเช้าใจ ทัศนคติและความคาดหวังต่อการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

๓.๓ จัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการศึกษา และให้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประชุมหรือสัมมนามาปรับปรุงผลการศึกษาให้สมบูรณ์ โดยให้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภาคประชาชนเข้าร่วมในการประชุมหรือสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่อผลการศึกษาวิจัย

๓.๔ ให้ที่ปรึกษาจัดทำผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อร่างรายงานการศึกษาที่ผ่านการประชุมหรือสัมมนา ตามข้อ ๓.๓ แล้วโดยผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้ทำความเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างรายงานการศึกษา ก่อนเสนอให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตรวจรับ

๔. คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และองค์ประกอบของที่ปรึกษา

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจะดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษาจากบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

๔.๑ คุณสมบัติของที่ปรึกษา

(๑) เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง เว้นแต่จะมีหนังสือรับรองจากศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง ว่าไม่มีที่ปรึกษาเป็นผู้ให้บริการในงานที่จ้างนั้น

(๒) เป็นผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ หรือนักวิชาการอิสระ หรือองค์กร/บริษัทที่ปรึกษากฎหมายที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานวิจัยทางนิติศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และมีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับ

๔.๒ ลักษณะต้องห้าม

ไม่เป็นผู้ถูกระบุชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อผู้ทิ้งงานของราชการ และได้แจ้งเวียนชื่อแล้ว หรือไม่เป็นผู้ที่ได้รับผลของการสั่งให้นิติบุคคลอื่นเป็นผู้ทิ้งงานตามระเบียบของทางราชการ

๔.๓ องค์ประกอบของที่ปรึกษา

ที่ปรึกษาและคณะ อย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ที่ปรึกษา/หัวหน้าโครงการ จำนวน ๑ คน มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการศึกษาวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

(๒) นักวิจัยหลัก จำนวน ๑ คน มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์

(๓) ผู้ช่วยวิจัย จำนวน ๑ คน มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทางด้านกฎหมาย หรือรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์

(๔) ผู้ประสานงาน จำนวน ๑ คน มีคุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ขึ้นไป

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

๙ เดือนนับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

๖. งบประมาณ

๑,๕๐๐, ๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนบาทถ้วน)

๗. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวเสนอให้คณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถนำข้อเสนอแนะที่ได้มาใช้ในการพัฒนาระบบงานการยื่นคำร้องของประชาชนต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๓ เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคาดหวังของประชาชน

๗.๒ ประชาชนทั่วไป หน่วยงานของรัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา และชุมชนมีความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๓ ที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

๗.๓ ทุกภาคส่วนสามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอดทางวิชาการ หรือใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาขั้นต่อไป

๘. วิธีการดำเนินงาน

ที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการศึกษาตามขอบเขตการดำเนินงานที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญกำหนด และจะต้องนำเสนอความก้าวหน้าและผลการศึกษารายงานการศึกษาวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

๘.๑ ที่ปรึกษาต้องจัดส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception report) ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ ชุด ภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง โดยสาระสำคัญของรายงานฯ จะต้องประกอบด้วย ร่างเค้าโครงรายบทที่มีรายละเอียดของบทนำที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจของที่ปรึกษาในประเด็นที่ศึกษา เนื้อหาของกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แผนการดำเนินงานโครงการ การกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนระบุวิธีวิจัยที่ชัดเจนที่แสดงวิธีการในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ตามที่กำหนดในขอบเขตการศึกษา พร้อมทั้งแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่คาดว่าจะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงข้อเสนอเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าจะใช้ในการเก็บข้อมูลมาเพื่อให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย

๘.๒ ที่ปรึกษาต้องจัดส่งรายงานการศึกษาขั้นกลาง (Interim report) ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ ชุด ภายใน ๕ เดือนนับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง โดยสาระสำคัญของรายงานฯ จะต้องประกอบด้วย เนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าของการศึกษา ตลอดจนเนื้อหาที่เป็นบทวิเคราะห์ และผลการศึกษาหรือข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาในเบื้องต้น พร้อมทั้งจะต้องนำข้อสังเกตของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่มีต่อรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception report) ตามข้อ ๘.๑ มาปรับปรุงเป็นรายงานการศึกษาขั้นกลางด้วย

๘.๓ ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Draft Final report) ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ ชุด ภายใน ๗ เดือนนับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง โดยสาระสำคัญของร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์จะต้องมีเนื้อหารครอบคลุมตั้งแต่บทนำ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ระเบียบวิธีที่ใช้ในการศึกษา บทวิเคราะห์ ผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ และการส่งร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ต้องดำเนินการก่อนการจัดประชุมหรือสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะกีวยกับผลการศึกษา พร้อมทั้งต้องนำข้อสังเกตของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่มีต่อรายงานการศึกษาขั้นกลาง (Interim report) ตามข้อ ๘.๒ มาปรับปรุงเป็นร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ด้วย

๘.๔ ที่ปรึกษาจะต้องจัดให้มีการประชุม/สัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทางนิติศาสตร์ หรือทางรัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จากสถาบันการศึกษา องค์กรภาคประชาชน ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการอิสระในสาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ภายใน ๘ เดือนนับจากวันที่ลงนาม ในสัญญาจ้าง และต้องนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประชุม/สัมมนา พร้อมทั้งข้อสังเกตของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่มีต่อร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Draft Final report) ตามข้อ ๘.๓ มาปรับปรุงเป็นรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

๘.๕ ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final report) ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ ชุด ภายใน ๙ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง โดยต้องนำข้อเสนอแนะจาก การประชุม/สัมมนา พร้อมทั้งข้อสังเกตของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมาปรับปรุงเป็นรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

๘.๖ หลังจากที่คณะกรรมการตรวจรับพัสดุให้ความเห็นชอบรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ ตามข้อ ๘.๕ เรียบร้อยแล้ว ที่ปรึกษาจะต้องส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๘ ชุด พร้อมแผ่นซีดี บันทึกข้อมูลต้นฉบับรายงานการศึกษาในรูปแบบไฟล์เอกสารเวิร์ด (Word) และรูปแบบไฟล์ PDF ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ภายใน ๑ เดือน นับจากวันที่ได้รับแจ้งผลการให้ความเห็นชอบรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

๙. เงื่อนไขการเบิกจ่ายเงิน

เงื่อนไขการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง มี ๔ งวด ดังนี้

๙.๑ งวดที่ ๑ จ่ายเงินค่าจ้างร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเรียบร้อยแล้ว

๙.๒ งวดที่ ๒ จ่ายเงินค่าจ้างร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อรายงานการศึกษาขั้นกลาง (Interim Report) ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเรียบร้อยแล้ว

๙.๓ งวดที่ ๓ จ่ายเงินค่าจ้างร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเรียบร้อยแล้ว

๙.๔ งวดที่ ๔ จ่ายเงินค่าจ้างร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและได้รับการอนุมัติการเบิกจ่ายจากเลขานุการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

ทั้งนี้ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจะหักเงินประกันผลงานในแต่ละงวดเป็นเงินร้อยละ ๕ ของวงเงินค่าจ้างในแต่ละงวด และจะคืนเงินประกันทั้งหมดเมื่อคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเห็นชอบรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) แล้ว

๑๐. การจัดทำข้อเสนอโครงการ

ที่ปรึกษาต้องจัดทำข้อเสนอโครงการ จำนวน ๕ ชุด โดยเอกสารข้อเสนอโครงการ จะต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

๑๐.๑ ข้อเสนอด้านคุณภาพ จะต้องครอบคลุมขอบเขตของงานตามที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

(๑) เนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในโครงการ ขอบเขตของการศึกษาแนวความคิด ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ รวมทั้งแผนการดำเนินการโดยละเอียด ทั้งนี้ ที่ปรึกษาอาจแนบแผนการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งข้อเสนอเกี่ยวกับกลุ่มประชากรตัวอย่างมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

(๒) ผลงานและประสบการณ์ของที่ปรึกษาและคณะผู้วิจัย โดยจะต้องระบุรายชื่อที่ปรึกษา และคณะผู้วิจัย ประวัติส่วนบุคคล เช่น ชื่อ-สกุล คุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ทำงาน ผลงานด้านการศึกษาวิจัย คุณสมบัติพิเศษหรือความเชี่ยวชาญ เป็นต้น

๑๐.๒ ข้อเสนอด้านราคา จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(๑) ค่าตอบแทนของบุคลากรแต่ละคน

(๒) ประมาณการค่าใช้จ่ายโดยตรงต่าง ๆ เช่น ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าจัดพิมพ์เอกสาร เป็นต้น

๑๑. ค่าปรับ

ในกรณีที่ที่ปรึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา ที่ปรึกษาต้องชำระค่าปรับวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) เว้นแต่กรณีที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเห็นชอบให้ขยายกำหนดเวลาแล้วเสร็จตามสัญญา

๑๒. รูปแบบการอ้างอิง การจัดทำบรรณานุกรม ตลอดจนการจัดพิมพ์รายงานการศึกษาวิจัย

ให้ที่ปรึกษาใช้รูปแบบการอ้างอิงตามระบบทูรากานี (Turabian)

๑๓. หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือก

๑๓.๑ สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอของที่ปรึกษาเฉพาะรายที่ผ่านเกณฑ์คุณสมบัติของที่ปรึกษาและคณะผู้วิจัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ แล้วจึงพิจารณาคัดเลือกที่ปรึกษาที่ได้รับคะแนนในข้อเสนอด้านคุณภาพมากที่สุดและเสนอราคาร่วมหรือต่อรองราคแล้วไม่เกินวงเงินงบประมาณของโครงการตามที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด ในกรณีที่ที่ปรึกษาที่ได้รับคะแนนข้อเสนอด้านคุณภาพมากที่สุด แต่เสนอราคาร่วมเกินวงเงินงบประมาณของโครงการตามที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนดและภายหลังจากการต่อรองราคแล้วไม่สามารถให้ราคายайнวงเงินงบประมาณที่กำหนดได้ สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาคัดเลือกที่ปรึกษาที่ได้รับคะแนนข้อเสนอด้านคุณภาพมากที่สุดในลำดับถัดไปที่เสนอราคร่วมไม่เกินวงเงินงบประมาณของโครงการตามที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด

ในกรณีที่มีที่ปรึกษาได้รับคะแนนข้อเสนอด้านคุณภาพเท่ากัน สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาคัดเลือกจากข้อเสนอด้านราคา ซึ่งจะต้องเป็นราคาน้ำที่ต่ำกว่าและไม่เกินวงเงินงบประมาณของโครงการตามที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด และในกรณีที่ที่ปรึกษาทุกรายเสนอราคร่วมเกินวงเงินงบประมาณของโครงการตามที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญจะดำเนินการต่อรองราคโดยเรียงลำดับจากที่ปรึกษาที่ได้รับคะแนนข้อเสนอด้านคุณภาพสูงก่อน

๑๓.๒ เกณฑ์การพิจารณาข้อเสนอด้านคุณภาพและข้อเสนออื่นๆ จะพิจารณาข้อเสนอด้านคุณภาพและข้อเสนออื่นๆ ของที่ปรึกษาเฉพาะรายที่มีคุณสมบัติและเอกสารครบถ้วนถูกต้อง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ๔ ประดิษฐ์ดังนี้

(๑) คุณสมบัติของบุคลากร (๑๐ คะแนน) พิจารณาจากคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และจำนวนบุคลากรที่ร่วมโครงการ

(๒) ประสบการณ์ของที่ปรึกษาและคณะผู้วิจัย (๒๐ คะแนน) จะพิจารณาจากผลงานและประสบการณ์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) ของสำนักงานศัลรัฐธรรมนูญ

(๓) วิธีการดำเนินงาน (๖๐ คะแนน) พิจารณาจากคุณภาพของข้อเสนอที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในโครงการ ขอบเขตของการศึกษา แนวความคิด ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อกำหนดการศึกษาวิจัย (TOR) รวมทั้งแผนการดำเนินการที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบ และสอดคล้องกับกรอบระยะเวลาที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด

(๔) ข้อเสนอพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งที่ปรึกษาเห็นว่าอาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการศึกษาวิจัยของสำนักงานศัลรัฐธรรมนูญ (๑๐ คะแนน)

๑๔. ผู้รับผิดชอบโครงการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนารัฐธรรมนูญ สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา สำนักงานศัลรัฐธรรมนูญ โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๗๔๙, ๐ ๒๑๔๑ ๗๖๘๑ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๕๕๑๕